

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicolai Mazzotta theologia moralis

omnem rem moralem absolutissime complectens

Mazzotta, Nicolò

Augustae Vindelicorum & Cracoviae, 1756

Cap. I. Quid sit Reservatio, quæ peccata, & à quibus reservari possint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41004

CAPUT I.

Quid sit Reservatio, Quæ peccata, Et à Quibus reservari possint?

QUÆRES primo, Quid sit Reservatio?

Respondeo, Est *Restriçtio jurisdictionis concessæ Sacerdoti inferiori in ordine ad aliquod peccatum, seu censuram.* Esse autem convenientissimum, ut Superiores aliquorum peccatorum absolutionem sibi reservent, tum ut atrociora quædam, & graviora crimina exactius judicentur, iisque efficacius remedium adhibeatur, tum ut fideles ab iis committendis coerceantur ob difficultatem obtinendæ absolutionis, docet Trid. *sess. 14. c. 7.*

Quæres secundo, Quæ peccata reservari possint?

Respondeo primo: Peccata etiam venialia reservari probabiliter possunt à Summo Pontifice, cum ab eo omnis jurisdictionis in alios Prælatos derivetur; de facto tamen nunquam reservantur peccata venialia; imo Con. Laym. docent, Episcopos, aliosque Prælatos Pontifice inferiores invalide sibi reservare venialia, quia universali Ecclesiæ consuetudine, cui solus Pontifex derogare potest, cuilibet Sacerdoti concessa est facultas absolventi à venialibus.

Respondeo secundo: Peccata mortalia mere interna reservari possunt, sicuti reservantur Papæ vota aliqua mere interna; quia, licet Ecclesia non judicet de internis, tamen jurisdictionis ad absolvenda peccata mere interna conceditur ab Ecclesia, quæ proinde potest eam limitare. De facto tamen non reservantur, nisi peccata externa. Hinc nec reservationem, nec excommunicationem incurrit, qui hæresim mere internam habuit: si autem illam aliquo actu externo de se mortaliter malo manifestat, etiamsi id occulte faciat, reservationem, & excommunicationem incurrit, quia, quotiescunque in reservatione aliud non exprimitur, incurritur, licet externum peccatum sit occultissimum. Duo præterea requiruntur ad reservationem incurrendam: primum, ut actus externus de se sit gravis: secundum, ut actus internus mortaliter peccaminosus influat in actum externum de se gravem; quare excusatur ab incursum reservationis, & excommunicationis, qui volens Clericum occidere, illum solum leviter percutit, vel qui inten-

dens levem Clerici percussione, casu illum occidat. Quoniam vero ex Trid. supra cit. reservatio fieri debet *In ædificationem, non in destructionem, & quoad atrociora, & graviora crimina*, illicite Pontifex reservaret omnia simul mortalia externa, vel majorem eorum partem: Episcopus vero etiam invalide, ut contra Suarez addit Vasq. præsertim si notabiliter minueret jurisdictionem Parochi, ut concludit Lug.

Quæres tertio, Quis possit casus reservare?

Respondeo, Possent illos omnes reservare, qui habent jurisdictionem ordinariam, eamque aliis delegant; possunt enim illam delegare vel plene, vel restrictè tantum; unde non solum Summus Pontifex, Episcopus, alique Prælati, verum etiam Parochus possent casus reservare respectu illius, cui ab ipso debet delegari jurisdictionis: Vasq. Dicast. Croix contra Suarez, & Busemb. qui negant Parocho hanc potestatem.

C A P U T II.

Quinam incurrant Reservationem, & quinam ab ea excusentur?

CERTUM est, neminem incurrere reservationem, aut censuram, qui ex conscientia erronea peccat, falso putando eam incurrere, quia non incurritur pœna humana, ubi à lege non est statuta. Videndum igitur hic, An, & quam reservationem incurrant, & à qua excusentur Pueri ante pubertatem, Ignorantes, Peccantes ex metu, Vagi, Peregrini, Regulares, & Moniales?

Quæres primo, An pueri ante pubertatem peccantes incurrant casus reservatos?

Respondeo, Certe non incurrere ullum casum etiam cum excommunicatione, aut interdicto reservatum in hac Diœcesi Neapolitana, in cujus tabella expresse excipiuntur, si peccarent ante 14. annum completum: at, quoad casus Papales, & Episcopales alterius Diœcesis, ubi non expresse excipiuntur, est dubium: negant etiam Palud. Graf. Belloch. & alii cum Dian. p. 2. t. 15. r. 1. quia, sicut minor ætas excusat impuberes à pœna in foro externo, ita pariter in foro interno, & consequenter etiam à reservatione, maxime si hæc
adnexam